

ZPRAVODAJ

města Hranic a lázní Teplic n. B.

Josef Černý: Lázně Teplice nad Bečvou

Červen 1971

PŘÍPRAVA BYTOVÉ VÝSTAVBY V HRANICÍCH

Poslední plenární zasedání Městského národního výboru v Hranicích se kromě jiného zabývalo přípravou bytové výstavby ve městě.

Bytová výstavba probíhá v současné době v sídlišti na Struhlovsku a na Hromůvce.

V sídlišti na Struhlovsku se už druhá etapa výstavby uskutečnila, v současné době provádějí pracovníci n. p. Pozemní stavby terénní úpravy, dláždí chodníky a zajišťují zelené plochy. Ještě letos v nejbližší době bude na Struhlovsku zahájena výstavba 48 malometrážních bytů. Letos také bude na Struhlovsku prováděno vybudování telekomunikační sítě. V návrhu šestého pětiletého plánu je zahrnuta třetí etapa výstavby sídliště na Struhlovsku, při níž má být postaveno dalších dvě stě bytů.

Na sídlišti Hromůvka bude v této etapě postaveno celkem 312 bytů, v současné době byla zahájena výstavba mateřské školy a jeslí, počítá se ještě s výstavbou obchodního a restauračního střediska. Při uskutečňování výstavby těchto objektů je nutno vyřešit nové problémy, jež s sebou přináší nově vydané ukazatele nákladů, ovlivňující výstavbu občanské vybavenosti v nově budovaných sídlištech. V druhé etapě výstavby sídliště Hromůvka se v šestém pětiletém plánu počítá s výstavbou dalších dvě stě bytů.

Stěžejní otázkou je výstavba bytů na třídě 1. máje. V návrhu pátého pětiletého plánu se v tomto prostoru počítá s výstavbou tří set bytů, v období šesté pětiletky pak s dalším tisícem bytů. Pro celou výstavbu je rozhodujícím činitelem zajištění tepla pro budoucí byty. Původně se počítalo s výstavbou centrální kotelny na vytápění hnědouhelným prachem a kostkou. Proti tomuto rozhodnutí byly vzneseny námitky nejen MěstNV, ale i státní inspekci pro ochranu ovzduší. Když Státní komise pro techniku zamítla výstavbu ústřední kotelny, podařilo se MěstNV zajistit po mnoha jednáních pro plánovaných tři sta bytů v této pětiletce vytápění pomocí zemního plynu. MěstNV se snaží zajistit zemní plyn pro vytápění celého budoucího sídliště a pokud se do doby zahájení výstavby nepodaří dořešit otázku centrální výtopny, bude usilovat o výstavbu několika blokových kotelen na zemní plyn, společných vždy pro několik obytných bloků. I z finančního hlediska by toto řešení bylo efektivnější. V současné době je na popud Severomoravského KNV prováděna celková kontrola souhrnného projektového řešení a pravděpodobně dojde k některým úsporám, zejména se usiluje o zvýšení hustoty osídlení tohoto území zvýšením podlažnosti, dále jde o úpravu občanské a technické vybavenosti sídliště v souladu s nově vydanými ukazateli nákladů. Z hlediska územní připravenosti pro novou výstavbu je nutné provádět výkup nemovitostí. Po první neochotě přišla již řada žádostí o provedení přednostního výkupu nemovitostí těch majitelů, kteří se rozhodli řešit svou bytovou situaci výstavbou náhradních bytů a domků. MěstNV se snaží vykupovat především nemovitosti v tom úseku, kde se má uskutečnit výstavba plánovaných 300 bytů v ulici 1. máje. Vykoupené objekty budou v brzkou dobu demolovány. V roce 1972 bude zahájena jako první část územní přípravy pro novou výstavbu rekonstrukce vodovodní sítě v oblasti třídy 1. máje. Tato rekonstrukce má být postupně prováděna i v dalších částech vnitřního města.

Výstavba rodinných domků má být soustředěna na Sklenný kopec, kde se počítá v této pětiletce se 150 byty a v šesté pětiletce s dalšími 170 byty v rodinných domech. V současné době se již vydávají rozhodnutí o přípustnosti stavby řadových domků pro pracovníky n. p. HCV a Sigma. Dokončují se realizační projekty inženýrských sítí, provádí se i skrývka zeminy z budoucích tras komunikací a manipulačních ploch. Nepodařilo se však zatím najít podnik, který by výstavbu inženýrských sítí provedl dodavatelským způsobem. Dokončuje se vytyčení stavebních míst. Odbor výstavby MěstNV usiluje o splnění svého závazku, aby během letošního roku byla v tomto prostoru zahájena výstavba

cca 60 rodinných domků. Při přípravě výstavby vznikají však značné problémy proto, že jednotliví stavebníci a zájemci o výstavbu pro své různorodé a zcela odlišné zájmy znemožňují rychlejší průběh prací. Občané jsou často toho názoru, že jim MěstNV nemá co nařizovat a velmi neradi se podvolují stavebním podmínkám, stanoveným komisí výstavby MěstNV. Je nutno si uvědomit, že jde o rozsáhlou akci, kterou bude možno uskutečnit jen s porozuměním a pochopením občanů — stavebníků, sloučením zájmů společnosti a jejich individuálních zájmů.

Ing. František Šedivý,
vedoucí odboru výstavby
MěstNV

STO LET GYMNASIA V HRANICÍCH

JUDr. Vojtěch Skříčka,
maturitní ročník 1928

Z HRANIC NA DAUDETOVO LYCEUM V NIMES

Píše se duben 1925. Franštinář reálného gymnasia v Hranicích Kokeš vstupuje do kvinty a pátravě se rozhlédne po svých žácích. V ruce má několik archů papírů, které položí poněkud obřadně na stůl. Usedne, zapíše se do třídnice. Znovu se rozhlédne po třídě, vyjme z prvního archu nějaké lejtro a začne číst.

Ve třídě je mimořádné ticho. Jakkpak by ne? Udivení studenti se dovidají, že ministerstvo školství vypisuje soutěž pro nejlepší žáky všech středních škol k tříletému studiu na francouzských lyceích v Dijonu a v Nimes — deset pro každé město.

Prófa dočetl a otázal se, zda se někdo hodlá ucházet o stipendium. Moje ruka vylétla do výše. „Vy určitě“, pronesl pochybovačně profesor Kokeš. Měl se mnou totiž špatné zkušenosti. Organizoval každý měsíc zájezdy studentů do divadla v Ostravě nebo v Opavě. Já jsem se vždy přihlásil a před uskutečněním zájezdu jsem se omluvil, že nemohu jet, protože jsem nesehnal potřebné peníze. „Pane profesore, dostanu-li plné stipendium, pojedu“, prohlásil jsem odhodlaně. Prófa mi tedy dal arch papíru, nadiktoval text žádosti a přikázal, abych ihned psal krasopisně. Žádost měla být adresována zemské školní radě v Brně. Skončeno, odevzdáno. Prófa žádost přečetl, spokojeně pokýval hlavou a slíbil, že pan ředitel mi dá velmi příznivé doporučení. Poznamenal přitom, že patříím mezi nejlepší studenty a že pro hranické gymnasium by to byla značná pocta, kdybych byl vybrán pro studium ve Francii.

„Tak pojď, hochu, k tabuli“, vyzval mne prófa přátelsky, neboť rád svým oblíbencům tykal. Dříve než položil otázku, nahlédl znovu do žádosti. „Ty klacku, ty uličníku, ty rošťáku, ty sígře!“ sneslo se na mou hlavu. Proč? V prvním slově záhlaví žádosti jsem se zmýlil. Místo -m- jsem napsal -n-. Vedle mne sedící kamarád s poznámkou „máš tady chybu“ mi vzal pero z ruky a udělal háček nad prvním písmenem. Já takto upravenou žádost s klidem odevzdal. Bylo to nemístné klackovství, či podvědomý impuls zmařit hned v zárodku případné úspěchy, které mohlo mít kladné vyřízení žádosti? Těžko říci.

Pravdou je, že mne prófa zle zneuctil. Přikázal, abych žádost ihned přepsal a přitom prohlásil, že ji nedoporučí. Do konce roku mne pak dřel jako koně. Třída měla hec a já se krvavě potil. Když jsme se rozcházelí na konci školního roku, doporučil mi, abych se pilně učil o prázdninách, že mne čeká vojna až do oktávy. O stipendiu nepadla zmínka. Řečeno po pravdě, byl jsem tomu celkem rád.

V polovině července jsem dostal od ředitele školy stručný dopis, abych ho navštívil. Ve stanovený den a hodinu jsem přiklusal do školy. Tam jsem k svému velikému překvapení se dověděl, že mi bylo uděleno stipendium do Nimes. Profesor Kokeš mne s dojetím objal a blahopřál mi k úspěchu. Při dalším rozhovoru mi pak prozradil, jak velice se mu hodilo mé klukovství se „ženskou školní radou“. Mou žádost samozřejmě velmi doporučil, měl však zároveň zámlínku, aby mne ve zbývajících částech školního roku co nejvíce zasvětil do tajů francouzštiny pro případ, že mi stipendium bude uděleno. Byl to opravdu vzácný profesor.

V roce 1969 byla po dlouholeté přestávce opět vypsána stipendia ke studiu na Daudetově lyceu v Nimes. Starosta města pozval ke slavnostnímu zahájení školního roku československé absolventy lycea. Byl jsem mezi nimi. Po více než čtyřiceti letech jsem znovu navštívil známá místa, třídy, studovny, kde jsem prožil tři roky. Setkal jsem s několika bývalými francouzskými spolužáky. Společně jsme si zavzpomínali na studentská léta. Dověděl jsem se od nich, s jakou posvátnou úctou na nás tehdy pohlíželi. Přišli jsme ze země jim celkem neznámé, jejich řeč jsme ovládali nedokonale, ale již v prvním roce studia jsme patřili mezi nejlepší ve třídě.

Vyučovací systém se značně lišil od našeho. Školní rok trval devět měsíců, byl rozdělen na tři trimestry. Z každého předmětu se v každém trimestru psala písemná práce, která byla hodnocena body od nuly do 20, případně 40 bodů. Dosažené body byly známkou na vysvědčení. V posledním trimestru byl dosažený počet bodů zdvojnásoben, k tomu se připočetly body ze dvou předcházejících trimestrů a výsledek, dělený čtyřmi, dával konečný počet bodů na výročním vysvědčení. Stávalo se tedy opravdu zřídka, že by na konci roku měli dva žáci stejný počet bodů. Dva nejlepší byli pak odměňováni knihou. Pro naše francouzské spolužáky měl náš příchod na lyceum také pozitivní důsledek. Ti nejlepší z nich museli značně přidat, chtěli-li získat aspoň některou z knižních odměn.

Maturitní zkouška — baccalaureát — se konala na universitě. Byla rozdělena na dvě části, na konci dvou posledních ročníků. Ze čtyř předmětů písemky, ze dvou ústní zkoušky. Polovina zkoušejících byli univerzitní profesori, druhá polovina středoškolští, nikoliv však z téhož ústavu, kde žák studoval. K úspěšnému složení zkoušky bylo nutno dosáhnout v průměru poloviny dosažitelných bodů. Byl-li průměr vyšší než 12 na 20 bodů, získal žák „mentoin assez bien“. Byl-li vyšší než 14 na 20, měl „mentoin bien“ a při průměru více než 16 na 20 — což byl zjev velmi ojedinělý — zněl konečný výsledek „mentoin très bien“. V obvodu university v Montpellier, kam jsme patřili, dosáhl tohoto výsledku — prvně od roku 1900 — žák přerovského gymnasia Mojmir Vaněk v roce 1930. Tento systém kladl značné nároky na samostatné studium a dovoloval přitom žákům, aby věnovali větší pozornost svým oblíbeným předmětům, protože z jednotlivých předmětů se nepropadalo.

Připisují tuto vzpomínku památce profesora Kokeše, který zemřel v lednu 1970. Jemu vděčím za to, že jsem jako první žák hranického reálného gymnasia měl možnost studovat ve Francii.

JUDr. Jindřiška Černá, roz. Zahálková

TĚM, NA KTERÉ JSEM NIKDY NEZAPOMNĚLA ...

Jak jinak nazvat bohatou směs vzpomínek na gymnasijská léta v Hranicích. Žel, bylo jich tak poskrovnu! V roce 1940 marně slezla vytáhlá kvartánka, když se loučila se spolužáky, profesory a s celým milým městečkem. Netušila, že toto pro ni smutné loučení je jen začátkem a úvodem k událostem daleko bolestivějším.

Moje vzpomínky nemají jasné kontury a konkrétní prožitky se nyní, po proslých letech, staly spíše směsí prostého, nezničitelného kvítí, které nevadně a těší a hřeje u srdce. Nevadí, že mnohé z květů ztratily svá jména, že nepohoda a mráz často zaútočily a poškodily jejich krásu. Vzrostly opět a já věřím, že s příchodem podzimu života budou nejkrásnější.

Jak by se mohla některá škola rovnat našemu hranickému gymnasiu! Byla to stará budova, ale plná kouzla, romantiky a vůně přímo božských párků, které prodával pan školník. A což teprve návrší za školním dvorem, tak zvaný Skleňák! Tam se skotačilo, když hoši měli tělocvik. Mládí už je takové, že více usluje o radovánky než učení a že na svých učitelích vyhledává spíše drobné nedostatky než ctnosti.

Moji milí profesori, jak často na vás myslím a upínám k vám svou unavenou mysl. Nyní, když vyučuji a sama na sobě poznávám velkou odpovědnost kantorského povolání, z celého srdce volám k vám všem: „Odpusťte!“ Když jako třídní učitelka řeším přestupky svých svěřenců, vidím vás, pane profesore Kokeši, váš milý úsměv a vaše mírné, laskavé domluvy. Když některý z žáků nechápe vážnost probírané látky a projevuje nezáměr, vzpomenu na vás, dr. Fikere, na vaši trpělivost a lásku k latinskému jazyku. Když své dceři s velkými nesnáze pomáhám s matematikou, vzpomenu na profesora Krutíla a jeho výrok, ať raději se naučím vařit knedlíky. Zdá se, že měl pravdu, vždyť i ty mé knedlíky děti někdy kritizují. Kolikrát si vybavuji hodiny fyziky a nemohu pochopit, proč jsme my, děvčata, tak často nedávala pozor. Vidím v duchu stále před sebou osobitou postavu profesora Chmela a jeho varovně vztyčený prst, když se nám nedařila kresba. Hodiny dějepisu mám rovněž dodnes v paměti.

Vodovodní výlevka v našem bytě na chodbě mi často připomene pana ředitele Floriána Beneše, neboť právě u takové na školní chodbě mě svérázně pokáral, když jsem bez dovolení opustila třídu. Měli jsme jej ve velké úctě. Někdy vyjdu s dětmi do přírody. A tu při pozorování ptáků mám špatné svědomí: Ocitám se v učebně hranického gymnasia, na stupínku je vyrovnána celá řada malých i větších opeřenců, na katedře je ukazovátko, za katedrou pan profesor Hrab a svým smutným úsměvem mě kárá. Hodiny českého jazyka jsou spjaty s postavami profesorky Lukšové a profesora Kaizrlíka, který s námi rovněž jel na výlet do Beskyd.

Proč na ně všechny tak ráda vzpomenu? Asi proto, že byli všichni tak laskaví, dobří, že dovedli pochopit naše mladé nerozváženosti, že přes svou lásku ke svému předmětu nikdy nezapomínali, že jsme mladí, a proto někdy i nechtěně krutí a že před námi skutečně někdy nepřestali být lidmi v tom nejlepší smyslu. Proto jim patří můj dík a pozdrav ze Severočeského kraje.

Ing. Vladimír Talášek, CSc.
maturitní ročník 1956

JEDNA HODINA

Zřídka sice, čas od času se však přece stávalo, že některá z hodin odpadla; i suplovalo se. Lid studentský rozeznával dvě formy této pedagogické činnosti. Ta vítaná vyznačovala se tím, že odpadl některý z předmětů vyšší kategorie, řekněme přímo maturitní. Případ opačný byl velmi nepopulární. Ne zase že by se zkoušelo, to vylučoval jakýsi nepsaný zákon, bylo však možno probrat kvantum nepříjemné látky pěkně do hloubky a navíc mluvit třídě do svědomí, neboť sem tam hozená na pohled nevinná otázka odhalovala chatrnou zásobu znalostí kolektivu.

Jednou jsme se již shromáždili ve fyzikální posluchárně, ale místo vysoké a šťhlé postavy profesora Rudolfa vchází rezolutně do dveří objemnější postava

opatřená knírkem a bojovně naježenou štětičkou vlasů. Bude tedy nevyhnutelně dnes již po druhé hodina češtiny. Sám o sobě nebyl tento fakt nijak zarmucující, sliboval zajímavá klání, třibíci zemleného ducha. Navíc kord paně profesorův na konci opatřen byl kuličkou, neboť jak úvodem již bylo řečeno, při suplování se nezkoušelo. Tenkrát se pokračovalo v rozboru tuším Hálkovy lyriky, což zaručovalo v případě, že los padl na vykladače dostatečně apoetického, příjemnou zábavu pléna na účet vykladačův. Vzal jsem si toho dne ráno doma „Světovku“, ve které tehdy vycházely ukázky z Dürrenmatta a Tennessee Williamsa. Byl jsem smířen s tím, že si ji přečtu až doma, ale po takovém zvratu jsem se pustil do čtení hned. Kryt stupňovitými lavicemi položil jsem čteníčko před sebe a rozbor nerozbor, už jsem byl v moci „Fyziků“. Zapomněl jsem doknale na okolí, odkud občas jen konejšivě doléhala spojení typu: „... no tak ...“, „... ale člověče, jak jste na to zase přišel ...“, vesměs doprovázející vykladačovo úsilí. Svě čtení jsem asi prožíval opravdu hluboce. Svědkové mi později sdělili, že ve chvílích kritických jsem si docela pochvalně mružel. Tu pojednou ke mně proniklo naléhavé psss..!, vycházející z úst samotného pana profesora. Vždyť přece ticho je, řekl jsem si, když jsem se jakž takž probral. Pokyny však neplatily případnému rušiteli klidu, ale lopotícimu se vykladači. Abych se rychle orientoval, obrátil jsem se na své sousedy, kteří na mne již pomrkávali a nenápadně jako abych se podíval dozadu. Hlas, který však odtud pronikl, mne okamžitě utvrdil v neblahém tušení, že jsem středem pozornosti. „Přátelé“, pokračoval onen hlas, „nemáme právo činností tak ničotnou jako je rozbor poezie, rušit sled úvah géniových. Hle, on přistoupil mezi nás a shledav naše počínání nedůstojným, konsultuje s veleduchy. A já“, dodal se zlověstnou ironií, „obyčejný češtinář, jsem se dokonce velkomožného pána odvážil vyvolat.“ To už nevěstilo nic dobrého. Třída se výborně bavila a já jsem vynakládal veškeré úsilí, abych se probůh nerozesmál. „Copak to ráčíte číst, Magnificence?“ obrátil se pan profesor konečně na mne. Vyšel jsem s pravdou ven a kupodivu stihl mne vcelku smířlivý pohled. S odkazem na to, že tyto zajisté hodnotné věci patří do zájmové četby domácí a s připomenutím, že při příštím rozboru budu důkladně zaměstnán, hodina skončila.

Mezitím jsem viděl „Fyziky“ v několikerém provedení a vždy s důvěrnou blízkostí této hodiny. Sám si myslím, že pan profesor by jim byl dal tehdy také přednost, ale z důvodů, jimž se říká pedagogické, to nemohl říci naplno.

Jiří Pavelka,
maturitní ročník 1957

DVOJITÁ LAMPA

K večeru
Za okny
visí dvojitá lampa
k jejímž kořenům jsem nikdy nedohlédl

Ale když vzduch zabolí tak,
že rozezvučí křehkost
a vlaštovky
co táhnou
vysoko
pohodí naznak k chodníku
jsou ve tmě slyšet kroky
s nádorky rezu pod křídly

OBRAZ

Černá skvrna na plátně
je nebe a rozježděná cesta v polích
zjizvená šlápotami plesových střevičků
Taková zimničná jablona s polámanými větvičkami
a hlávky zelí
Reku schválně vynechám
(Přes splav curůčky naježené vody...)
Melodii bych nedokázal nakreslit
Na olších sedí vrabci
Nebýt vteřinové ručičky
zalknou se úsvitem
Sebe už tam nevidím
jen dlaň

100 LET PRVNÍHO GYMNASIA V HRANICÍCH

Oslavy 100. výročí založení prvního gymnasia v Hranicích vyvrcholí v měsíci červnu hlavními dny 12. a 13. června a výstavou dokumentů od 7. do 17. června v gotickém sále hranické radnice.

Slovo úvodem

V letošním roce oslavuje hranické gymnasium 100. výročí od svého založení. Je dobré vzpomenout našich předchůdců, kteří v době Rakousko-Uherska usilovali o povzbuzení a udržení českého národního cítění v městě s výbojnou německou menšinou a německým okolím také tím, že založili české gymnasium pro rozvoj vzdělání mládeže v mateřském jazyce.

Historie gymnasia nebyla jednoduchá. Dějiny školy, jak Vás s nimi stručně seznámí almanach, poučují a ukazují cestu. Chtěli bychom, aby almanach, určený absolventům, studentům i veřejnosti města Hranic a okolí, nesloužil jen vzpomínání, ale aby byl, stejně jako celé oslavy i závazkem do budoucnosti. Závazkem, že všichni profesori, všichni studenti, a všichni absolventi a přátelé školy budou usilovat o jediný: aby hranické gymnasium bylo ústavem, který vychovává své studenty v duchu opravdu socialistickém.

V letošním roce slaví Komunistická strana Československa 50. výročí svého vzniku. Pozornost, kterou věnuje v současné době výchově mládeže, nám v našem snažení bude oporou.

Přejeme všem hodně šťastného vzpomínání a hodně úspěchů v další práci i v osobním životě.

Výbor pro oslavy 100. výročí založení gymnasia v Hranicích.

Program oslav

Pátek 11. června 1971

Položení věnců na hroby profesorů a ředitelů na městském hřbitově.

Sobota 12. června 1971

Program pro profesory:

8.00—10.00 — prohlídka gymnasia
10.00—12.00 — beseda v Tunělu
12.00—14.00 — společný oběd. Další program je shodný s programem absolventů.

Program pro absolventy:

skupina A — matur. ročníky 1920—1945 sraz u Letního kina (Litovel), skupina B — ročníky 1946—1960 sraz před radnicí a skupina C — matur. ročníky 1961—1970 sraz před gymnasiem.

7.30—9.00	— skupina A prohlídka města — skupina B prohlídka výstavky — skupina C prohlídka gymnasia
9.00—10.30	— skupina A prohlídka výstavky — skupina B prohlídka gymnasia — skupina C prohlídka města
10.30—12.00	— skupina A prohlídka gymnasia — skupina B prohlídka města — skupina C prohlídka výstavky
12.00—14.00	— oběd podle pokynů důvěrníků tříd
14.00—14.30	— sraz na dvoře gymnasia
15.00—16.00	— průvod městem do sokolovny — v případně krajně nepříznivého počasí průvod městem odpadá a v 15.45 je sraz v sokolovně
16.00—18.00	— slavnostní zasedání. Uvítání předsedou MěstNV v Hranicích s. Miloslavem Pavelkou, slavnostní projev předsedkyně ÚV ČOS pracovníků školství a vědy Hany Růžičkové a zdravice hostů
18.00—20.00	— večeře podle pokynů důvěrníků tříd
20.00—	— společná beseda v sokolovně při náladové hudbě.

Neděle 13. června 1971

8.00—12.00 — pokračování v prohlídce města, výstavky na radnici, procházky do lázní Teplic apod. Program řídí důvěrníci tříd po dohodě s účastníky. Odpoledne odjezdy domů a vzpomínky.

HLÁSÍ SE RYBÁŘI

Stejně jako každým rokem, tak i letos se sportovní rybáři připravují na svůj „velký“ první den — zahájení rybolovu na tekoucích vodách.

Dne 16. června, brzy dáno, lépe řečeno již v noci, můžete potkat v ulicích spěchající postavy. Na rameni pruty, v brašnách nádobičko a v srdci častokrát zklamanou, avšak nezlomnou naději, že „dnes budu mít štěstí“. Lidské štěstí má nepřeberné množství nejrůznějších podob. Rybářské štěstí je svým způsobem zvláštní. Mnozí lidé si naivně myslí, že štěstí rybáře spočívá ve velikosti a počtu úlovků. Jistě jsou i takoví rybáři, kteří své rybářské štěstí měří metrem a vahou svých úlovků. To však neplatí a ani nemůže platit o všech. Většina rybářů chodí k vodě pro odpočinek, zábavu, radost z pohybu v přírodě na čistém vzduchu a pro bezprostřední zážitek z lovu. Úlovek je pro ně jen vedlejší stránkou rybaření i když ne zanedbatelnou.

POBEČVANKA

Rada rybářů tvrdí, že v naší Bečvě rok od roku ryb ubývá, zatím co rybářů přibývá. Skutečnost je taková, že naše místní organizace ČRS v Hranicích má nyní 430 členů a stará se o dalších 90 mladých rybářů ve věku od 10 do 18 let. Každým rokem jsme přijali do svých řad 20—30 nových členů. Stát se sportovním rybářem není jen otázkou osobního zájmu toho, kdo se o členství v ČRS uchází. Každý nový člen dříve než obdrží povolení k lovu ryb je povinen prokázat základní znalosti z oboru sportovního rybaření. Ten, kdo nezná a zejména nerespektuje požadavky stanovené pro výkon rybářského práva, je brán za své přestupky k odpovědnosti, případně je mu toto právo odňato. Dále každý člen je povinen vykonat ve prospěch své organizace a tím i společnosti prospěšnou práci v rozsahu nejméně 20 hodin. Samozřejmě, že člen má ještě řadu dalších povinností.

A jak je to s úlovkou. Přehledně vzato, za uplynulých 10 let bylo v našem revíru Bečva 4 uloveno 142.944 ks ryb o celkové váze 72.882 kg. Na tomto celkovém množství se podílí zejména ostroretka 74.148 ks, jelec tloušť 16.674 ks, parma 14.115 ks. Z ryb, které nejvíce lákají rybáře, bylo uloveno 7.654 pstruhů, 6.881 kaprů a 3.019 štik. Zásahu na těchto pěkných úlovcích mají zejména soudruzi z našeho hospodářského oboru, kteří věnovali práci pro naši organizaci většinu svého volného času. Aniž bychom chtěli snižovat zásluhy dalších soudruhů, chtěli bychom i touto cestou poděkovat za obětavou práci s. Jaroslavu VIKTORINOVÍ, Otto ŠULCOVI, Vladimíru FUCIMANOVÍ, Emilu NOVÁKOVÍ, Antonínu PAJDLOVI... bylo by možno jmenovat i dále.

Pro letošní a příští rok přijala místní organizace k 50. výročí založení KSČ náročný závazek.

Provedeme generální opravu rybníka a nádrží v celkové hodnotě 230.000 Kčs. Z toho práce členů bude představovat hodnotu 140.000 Kčs. Tímto dílem na jedné straně zdokonalíme svoji hospodářskou základnu a na druhé straně přispějeme ke zlepšení vzhledu našeho města.

Ke splnění tohoto úkolu přejeme našim rybářům hodně zdraví a jako odměnu za dobrou práci mnoho pěkných úlovků.

Za výbor MO ČRS Hranice,
Vlastimil MATĚJKA

DĚCHOVÝ SOUBOR „POBEČVANKA“.

V listopadu 1970 se k první zkoušce sešlo 7 hudebníků, z nichž někteří hráli ve velkém dechovém orchestru JKP, jiní v tanečním orchestru a jeden byl v té době jako profesionální hudebník v divadle pracujících v Gottwaldově. Začalo se, jak se říká, vařit z vody. Nebyly všechny nástroje, nebyl repertoár. Bylo však velké nadšení a zájem dělat i o sedmi lidech dechovku, která má uměleckou úroveň, kterou budou rádi poslouchat ti mladší společně s těmi, kteří pamatují zlatý věk české dechovky.

Velkou snahu a pochopení našel založený soubor v JKP, který se nejen stal jeho zřizovatelem, ale snažil se i o materiální zajištění. Z této spolupráce vzešlo i rozhlasové zařízení, které si členové svépomocně zhotovili.

Je samozřejmě, že pro takový druh muziky a v takovém obsazení je nutný speciálně upravovaný repertoár. Na doporučení vedoucího JKP s. Ludmily se tímto aranžérem stala osoba nad jiné povolání. Je to profesor Palackého university — hudební oddělení v Olomouci, s. Mojmír Zedník. S jeho pomocí a výborně upravenými věcmi se soubor pustil do práce. Další úpravy začali pro soubor dělat kapelník velké dechovky s. Klivar, trumpetista souboru s. Alois Kujal a příznivec kapely s. Ladislav Chromý.

Soubor dostal název „Pobečvanka“ a připravoval se na kvalifikační přehrávku. Tato přehrávka se uskutečnila 26. dubna 1971 a dá se říct, že velmi dobře. A tak po šesti měsících cvičení se stala Pobečvanka samostatným souborem, zařazeným do JKP.

Tím skončila taková předehra k vlastní práci orchestru. V současné době je soubor v plné práci na rozšíření repertoáru a zajištění nástrojů a zařízení.

A nakonec obsazení souboru:

Jan Kujal — trombon — vedoucí souboru
Alois Kujal — trumpet — zástupce vedoucího
Milan Andryšek — klarinet
Miroslav Chromý — trombon
Lubomír Facek — harmonika
Petr Bajgar — tuba
Václav Smidla — bicí

Souboru „Pobečvanka“ je třeba popřát hodně tvůrčího nadšení a možnosti dělat dobrou muziku pro všechny ty, kteří ji mají rádi a pro které je hudba zdrojem dobré nálady a pobavení.

ČINNOST MĚSTSKÉHO DOMU PIONÝRŮ A MLÁDEŽE V HRANICÍCH

Rada MěstNV v Hranicích, na svém zasedání dne 5. května 1971, projednala zprávu o činnosti MěstNV, jeho připravenost na prázdninovou činnost a v souvislosti s tím i připravenost pionýrské skupiny PO SSM.

Jak vyplývá ze zprávy pracovníci MěstDPM rozvíjejí velmi bohatou zájmovou činnost. V MěstDPM pracuje 36 zájmových kroužků s pravidelnou docházkou 470 dětí. Je potěšitelné, že mezi vedoucími kroužků je 20 externích pracovníků z řad dělníků, vojáků, studentů a pedagogických pracovníků. Kromě zájmové činnosti organizoval MěstDPM doposud 64 akcí, převážně s tematikou související s oslavami 50. výročí založení KSČ a s rozvíjením ideologické práce mezi dětmi. Těchto akcí se zúčastnilo téměř 3.300 dětí. Rada soutěží, jako např. „Co víš o SSSR“, „Co víš o ČSSR“, „Co víš z historie bojů KSČ“ apod. stala se již dobrou formou výchovné činnosti MěstDPM. Byla navázána družba kroužku mladých turistů s historickým kroužkem sovětských pionýrů organizovaných při knihovně v Medvedu v SSSR. V rámci této družby se slibně rozvíjí dopisování a výměna malých dárek.

MěstDPM také velmi úzce spolupracuje s hranickými ZDŠ, kde díky ředitelům a některým s. učitelům se úspěšně provádí propagace akcí MěstDPM, propůjčují se tělocvičny pro činnost sportovních, zájmových útvarů a naproti tomu MěstDPM umožňuje žačkám ZDŠ bezplatné provádění výuky vaření v kuchyni MěstDPM.

Za pomoci MěstNV a řady dobrovolných brigádníků jsou prováděny různé adaptační práce v MěstDPM, jejich smyslem je soustavné zlepšování podmínek pro činnost dětí.

Vedení MěstDPM nezapomíná také na prázdniny, kdy ne všechny děti budou mít možnost účastnit se táborů v podnikových rekreačních zařízeních, a proto připravilo bohatý program jako: Jednodenní výlety do Beskyd, návštěvu Valašského musea v Rožnově, výlet do Olomouce, spojený s návštěvou zoologické zahrady na Kopečku, putovní tábor ve Vysokých Tatrách, stanový tábor v Jindřichově, tábor na Rybářích, výlet na kolech do neznáma, trojboj pro děti 2. a 3. tříd, soutěž ve střelbě ze vzduchovky, vodácký výlet na kanoích a turistické vycházky do okolí města. Kromě toho pionýrská skupina PO SSM uskutečnila 2 třídní tábory na Beneškách u Velkých Karlovic a 1 na Boňkově.

Rada MěstNV vyslovila souhlas s činností MěstDPM a jeho přípravou na letní činnost a přislíbila pomoc při dalším zlepšování podmínek jak pro práci v MěstDPM, tak i při vyhledávání vhodných místností pro zřizování kluboven pro činnost pionýrské skupiny PO SSM.

Ing. Antonín Grosman,
předseda školské komise MěstNV

ZDAŘILÉ VÝCHOVNÉ KONCERTY V HRANICÍCH

Jednotný klub pracujících v Hranicích zahájil v dubnu úspěšný cyklus výchovných koncertů pro mládež pod názvem „Nebojme se opery“.

V úvodním recitálu seznámil vedoucí umělecké skupiny Fr. Helenský, nositel vyznamenání „Za zásluhy o výstavbu“ ve spolupráci s předními členy olomoucké opery Vlastou Ployharovou a Josefem Šulistou a dirigentem opery Fr. Preislerem, nositelem vyznamenání „Za vynikající práci“, četné mladé posluchače slovem i ukázkami s krásou operního umění. V květnu se mladí návštěvníci seznámili v průřezu se Smetanovou operou Prodaná nevěsta. Olomouckým umělcům se podařilo za vtipného slovního doprovodu Zdeňka Kratochvíle na omezeném jevištním prostoru v náznakové scéně výtvarníka JKP Ant. Ličmana zpřístupnit naši národní operu a zaujmout pro operní umění velké množství mladých lidí. Olomoučtí umělci konají zásluhou práce získáváním mladých návštěvníků pro operu tím, že přibližují živé operní umění tam, kde pro předvedení celé opery nejsou podmínky.

Vedení Jednotného klubu pracujících děkuje našim umělcům z Divadla Oldřicha Stibora v Olomouci za jejich obětavou kulturně propagační činnost. Současně vyslovuje děk hranickým školám, zejména I. ZDŠ za zájem o celou akci a podporu tohoto cyklu výchovných koncertů pro mládež. Těšíme se spolu s naší mládeží na další Smetanovu operu Hubička, s kterou se mladí posluchači seznámí na závěr školního roku v červnu.

ÚSPĚCH KOMORNÍHO DUA V HRANICÍCH

Na šestém abonentním koncertu Kruhu přátel hudby při Jednotném klubu pracujících vystoupili v květnu dva známí umělci: Klavíristka Anna Heiderová, absolventka Janáčkovy akademie muzických umění, nyní odborná asistentka pedagogické fakulty University Palackého v Olomouci, a houslista Miroslav Melkus, profesor ostravské konservatoře, dlouholetý koncertní mistr významných symfonických orchestrů. Oba umělci tvoří už od roku 1964 komorní duo s bohatým repertoárem komorní hudby domácí i světové. Zejména soudobá česká hudba má v jejich podání velký úspěch. To potvrdil i koncert v Hranicích, na jehož pořadu byly čtyři náročné sonáty. V první části večera zazněly sonáty B. Martinů a Ant. Dvořáka, v druhé polovině přednesli oba umělci Duo z Domoviny B. Smetany. Vyvrcholením večera byla Sonáta od současného skladatele Ivana Jirka, která po premiéře v Ostravě měla svou první reprízu v Hranicích. Celkový koncert, složený výhradně z české hudby, byl důstojným příspěvkem Kruhu přátel hudby v Hranicích k 50. výročí založení KSČ. Oba umělci, kteří se chystají na umělecké turné do Polska, kde budou propagovat naši komorní hudbu, měli u početného obecenstva zasloužený úspěch.

Odb. asistentka Anna Heiderová, která patří mezi první zakladatele Kruhu přátel hudby v Hranicích, a byla také jeho dlouholetou funkcionářkou, ukázala zároveň tímto vystoupením, že se do Hranic ráda vrací a na své působení zde nezapomíná. Hraničtí přátelé hudby jí přejí v její další umělecké činnosti hodně úspěchů. LN

ODBÍJENKÁŘI ZAHÁJILI

První mistrovská utkání jarní poloviny soutěží v odbíjené mají hraničtí odbíjenkáři za sebou. A dá se říci, že oddíl TJ Sigma Hranice vykročil do nového ročníku poměrně úspěšně. Těžkou pozici má zvláště družstvo mužů, které jako nováček krajského přeboru I. třídy bude bojovat o umístění v první polovině tabulky. A již první zápasy všech družstev naznačily, že to bude soutěž velmi

ŽIVOTNÍ JUBILEUM SKLADATELE RUDOLFA HEIDERA

vyrovnaná a že mistrovské body se nebudou získávat lehce a zvláště ne na hřištích soupeřů.

O tom se hraničtí muži přesvědčili v prvních třech zápasech, které sehráli v Lipníku, Smržicích a v Prostějově. V Lipníku prohráli s místní Duklou po vyrovnaném průběhu 1:3, prohráli rovněž v Smržicích 2:3, ale porazili družstvo mužů v domácím prostředí s těžkými soupeři, s družstvy Šumperka a Gottwaldova.

Velmi úspěšně si zatím vedou v KP I. třídy ženy družstva A i B. První družstvo porazilo ve vzájemném utkání B družstvo, dále Zoru Olomouc a Velkou Bystřici shodným poměrem 3:0. Druhé mužstvo žen porazilo Velkou Bystřici 3:2, Zoře Olomouc však podlehlo 0:3. Obě družstva žen TJ Sigma Hranice zajíždějí 22. a 23. 5. do Gottwaldova a Slavičína, kde sehrají další mistrovská utkání.

Tato utkání dají představu o možnostech zvláště A družstva, které chce obsadit jedno z prvních míst v konečné tabulce soutěže. P. N.

MISTROVSTVÍ MORAVY VE SPORTOVNÍM BRIDŽI.

V místnostech Jednotného klubu pracujících v Hranicích se konalo ve dnech 23.—25. dubna t. r. Mistrovství Moravy ve sportovním bridži. Všechna družstva, které se kvalifikovala do finále, se dostavila a to 3 družstva z Brna, po jednom z Ostravy, Olomouce a Hranic. Bezpečným vítězem se stalo družstvo z Ostravy. Hraničtí v sestavě Minaříček, Špírek, Heinová, Hein, Kauer a Pospíchal podali uspokojivý výkon. Ve třech utkáních [s Olomoucí, Brnem III a Brnem IV] zvítězili, ve dvou [s Ostravou a Brnem II] prohráli. Udrželi se bezpečně v nejvyšší moravské soutěži. Do krajského přeboru sestupuje mužstvo Brna IV.

Soutěž měla hladký průběh. Všichni účastníci si prostředí JKP, ve kterém se hrálo, velmi pochvalovali a v Hranicích se jim velmi líbilo. W. H.

BLAHOPŘÁNÍ JUBILANTŮM

Květen:			
Marie MACHÁLKOVÁ, Pernštýnská 869/8	2. 5. 1896	75 let	
Arnoštka HORÁKOVÁ, Gen. Svobody 407	9. 5. 1896	75 let	
ing. Josef PALIČKA, Struhlovsko 1402	10. 5. 1891	80 let	
Žofie RICHTEROVÁ, Skalní 1249/11	11. 5. 1886	85 let	
Ferdinand FOJTÍK, Křížkovského 1056	18. 5. 1896	75 let	
Marie OLŠOVSKÁ, 28. října 127/16	21. 5. 1896	75 let	
Rozalie BEDNÁŘIKOVÁ, Pod Křivým 589	25. 5. 1891	80 let	
Anna POTYŠOVÁ, Struhlovsko 1403	26. 5. 1896	75 let	
Červen:			
Antonie HURÁNOVÁ, Fierlingerova 1009/1	6. 6. 1896	75 let	
Antonie NOVOSADOVÁ, Komenského 229	11. 6. 1896	75 let	
Jan VAŠUT, Hvězdoslavova 1144/94	12. 6. 1896	75 let	
Josefa KULIČKOVÁ, Nerudova 162/2	19. 6. 1896	75 let	
Aloisie JILÍKOVÁ, Zborovská 722/75	20. 6. 1896	75 let	
ing. Alexandr FESENKO, Jungmanova 658	22. 6. 1896	75 let	
Jan KLIMEK, Bezručova 334	24. 6. 1881	90 let	
Anna SLEZÁKOVÁ, Hakenova 1016/16	24. 6. 1886	85 let	
Aloisie TOMEČKOVÁ, Palackého 1496	26. 6. 1891	80 let	
Františka BAJGAROVÁ, Gottwaldovo nám. 89	27. 6. 1896	75 let	
Anna KELAROVÁ, Zborovská 827/22	28. 6. 1877	94 let	
Marie ŠNAJDÁRKOVÁ, Komenského 290/5	29. 6. 1886	85 let	
Anna VÁCOVÁ, 14. října 44/14	29. 6. 1886	85 let	
Čeněk HROCH, 28. října 1395/8	8. 6. 1896	75 let	
Vilibald LANG, Komenského 277/35	14. 6. 1896	75 let	

16. července se dožívá šedesátí let hranický hudební skladatel Rudolf Heider, ředitel lidové školy umění v Lipníku nad Bečvou. K tomuto jeho významnému životnímu výročí připravuje Kruh přátel hudby při Jednotném klubu pracujících v Hranicích na 24. června slavnostní klubový večer, jehož program bude sestaven výhradně z jubilantových skladeb.

Skladatelské dílo Rudolfa Heidera je velmi bohaté a mnohotvárné. První předpoklady pro tvůrčí činnost získal Rudolf Heider už na hudební škole Bedřicha Smetany v Hranicích, kde studoval hru na klavír a skladbu ve třídě ředitele a hudebního skladatele Františka Brože. Od roku 1929 studoval na hudební a dramatické konservatoři v Brně obor skladby a dirigování ve třídě prof. Viléma Petržalky, hru na klavír u prof. dr. Ludvíka Kundery a hru na varhany u prof. Bohumila Holuba. Konservatoř absolvoval úspěšně v roce v roce 1934 „Symfoniétto d moll pro velký orchestr“. Za tuto skladbu byl odměněn cenou Frant. Neumanna, ředitele a dirigenta Janáčkovy opery v Brně.

Od té doby vytvořil řadu klavírních skladeb, melodramů a několik cyklů písní. Z početného seznamu uvádíme aspoň nejvýznamnější a nejznámější:

K 80. výročí založení Občanské besedy JURIK věnoval Slavnostní sbor, na paměť tragédie z konce druhé světové války vytvořil Fantasií pro varhany a orchestr, nazvanou Zákřov. Rudolf Heider je také autorem scénické hudby k řadě známých divadelních her jako Hrátky s čertem, Romeo a Julie, Smutek sluší Elektře, Othelo, Vzdařená princezna, vytvořil rovněž hudbu k baletu zesnulého prof. Boh. Relského Již nikdy válka.

Z posledního období skladatelské činnosti Rudolfa Heidera uvádíme aspoň tato díla: Tři skladby pro lesní rok a klavír, Tři písně pro baryton, lesní roh a klavír na verše Leonarda da Vinci a Michelangela Buonarrotiho, Koncertní kus pro trubku a klavír, pro pozoun a klavír, Suitu pro malý orchestr. K oslávám 800. výročí založení Hranic vytvořil v roce 1969 slavnostní znělku pro žestové nástroje. Znělka byla nahraná v Brně na gramofonovou desku členy orchestru Janáčkovy opery za řízení dirigenta Jiřího Kubice. Pro zahájení soutěže o Zlatou trumpetu, kterou pořádá JKP a n. p. SIGMA, vytvořil slavnostní znělku pro deset dechových nástrojů a tympány. Touto znělkou byl zahájen první ročník uvedeného soutěže 10. května 1970. Při této příležitosti byl také po prvé proveden Slavnostní pochod pro velký orchestr k 25. výročí osvobození naší vlasti Sovětskou armádou, který skladatel věnoval dechovému orchestru JKP a jeho dirigentu Rudolfu Klivarovi. K letošním oslávám 100. výročí založení gymnasia v Hranicích vytvořil Rudolf Heider rovněž novou slavnostní znělku. Jeho poslední dvě skladby jsou věnovány letošnímu 50. výročí založení KSČ. Žakovskému dechovému komornímu souboru lidové školy umění v Hranicích určil „Suitu pro osm dechových nástrojů“ při příležitosti jeho vítězství v okresním kole soutěže LŠU. Při nedávných oslavách 50. výročí založení KSČ měl premiéru jeho slavnostní sbor na slova nár. umělce básníka Viléma Závady „Rodná země“ pro smíšený sbor s průvodem dechového orchestru, věnovaný pěveckému sboru Jurik.

Skladatelské dílo Rudolfa Heidera se vyznačuje novátorstvím v hudebním projevu i ve výběru hudebních nástrojů, působí živě a svěže. Jeho skladby nejsou také většinou zřetelné znaky autorovy společenské a politické angažovanosti a jsou výrazným obohacením našeho hudebního života. Připravovaný klubový večer k autorovu životnímu jubileu jistě o tom podá nový důkaz.

Přejeme jubilantovi mnoho tvůrčích sil a pevného zdraví do další úspěšné umělecké činnosti. L. Novotný

JKP NA ZÁVĚR PROGRAMOVÉ SEZÓNY

V tomto měsíci se skuteční poslední hra předplatitelského divadelního cyklu, a to v pátek 25. 6. W. Manhoffa „Básník a kočka“. Na závěr letošní divadelní sezóny chceme touto formou poděkovat našim divákům za přízeň a za pochopení, mnoha změn, které jsme v průběhu sezóny museli udělat. Na omluvu nemůžeme uvést víc, než že jsme měli mimořádnou smůlu, protože důvody, proč objednaná divadla nemohla smluvně stvrzená představení u nás uskutečnit, byly opravdu vážné, ovšem nám, pořadatelům, se jistě nikdy nepodaří o nich podrobně a přesvědčivě informovat naši širokou obec diváckou. V současné době připravujeme již příští programovou sezónu o které si myslíme, že bude zdařilejší a úspěšnější. Náborové materiály vydáme však během prázdninových měsíců a pošleme Vám je k prostudování. Přihlášky k předplatnému na sezónu 1971—1972 budeme přijímat do 20. září t. r. a starým předplatitelům budeme jako vždy rezervovat jejich místa do konce měsíce srpna.

V letošní sezóně poprvé probíhal v JKP i cyklus divadel pro děti, který byl velmi úspěšný, a to jak po stránce umělecké, tak i návštěvnické. Zde je namístě zdůraznit velmi dobrou spolupráci pořadatelů s pedagogy základních devítiletých škol. Také další divadla mimo předplatné byla zdařilá stejně jako výřichovné koncerty pro mládež, které JKP připravil v jarních měsících t. r. Věřím, že i v příští sezóně najdeme ve školách pro naši činnost stejné pochopení. Rovněž Kruh přátel hudby při JKP uzavírá v červnu svůj předplatitelský cyklus koncertů. Letní měsíce bude věnovat přípravě další činnosti. Škoda jen, že koncerty, které tak pečlivě KPH zajišťuje, jsou většinou slabě navštíveny.

S programy příští sezóny všichni diváci a posluchače, i ty nejmenší, budeme včas informovat prostřednictvím plakátů a letáčků, které vydáme až v červenci. Těšíme se s Vámi na shledanou v sezóně 1971—1972!

PROGRAMY JKP V ČERVNU

Pátek 4. 6. 16.00 hod. sál JKP	VEŘEJNÉ PŘEHRÁVKY žáků hudebních kursů JKP
Neděle 6. 6. 13.30—19.00 hod. letní kino	OSLAVY MEZINÁRODNÍHO DNE DĚTÍ
Středa 9. 6. 12.00—15.00 hod. sál JKP	Koncert pro mládež HUBIČKA — opera Bedřicha Smetany v provedení členů DOS Olomouc
Středa 9. 6. 19.30 hod. sál LŠU	VII. abonentní koncert KPH PRAŽSKÉ DECHOVÉ KVINTETO
Neděle 13. 6. 14.30 hod. letní kino	PROMENÁDNÍ KONCERT dechové hudby
Úterý 15. 6. 15.00 hod. sál JKP	Divadelní představení pro děti MEDOVÁ POHÁDKA v provedení dramatického odboru JKP, režie prof. Ant. Vavrouch

Sobota 19. 6. 15.00 hod. letní kino (sál JKP)	Koncert populární hudby pro mládež BEATINGS populární pražská skupina
Neděle 20. 6. 14.00 hod. letní kino (sokolovna)	ZV ROH Sigma Hranice, JKP Hranice u příležitosti oslav 50. výročí založení KSČ pořádají II. ročník festivalu dechových hudeb O ZLATOU TRUMPETU
Čtvrtek 24. 6. sál LŠU 19.30 hod.	KONCERT z díla hudebního skladatele Rudolfa Heidera k dožitým šedesátinám
Pátek 25. 6. 19.30 hodin (sál JKP)	VII. divadelní hra v předplatném W. Manhoff: BÁSNÍK A KOČKA v nastudování vinohradského divadla Praha. V hlavní roli Iva Janžurová.
Neděle 27. 6. 14.30 hod. letní kino	PROMENÁDNÍ KONCERT DECHOVÉ HUDBY
Pondělí 28. 6. 9.00 hod. a 12.00 hod. sál JKP	Divadelní představení pro děti u příležitosti ukončení školního roku 1970—1971 KASPÁRKOVY ČERTOVINY — hudební pohádka M. Stránského v provedení členů Horáckého divadla Jihlava.
Pondělí 28. 6. 19.30 hod. sál JKP	Divadelní představení mimo předplatné MADLENKA Z KOVÁRNY — opereta K. Baláka a O. Sedlmaiera v nastudování členů horáckého divadla Jihlava
21.—21. 6. gotický sál MěstNV	V. výstava z cyklu: Poznejte díla hranických výtvarných umělců VÝSTAVA SAMOROSTŮ GUSTAVA MATUŠKY

KE KULTURNÍM PROGRAMŮM JKP:

Beatings —

pražská vokální skupina, která vznikla v roce 1969. Zpočátku byl soubor pod vlivem rhythm & bluesové vlny, ale po krátké době objevili členové skupiny své hlasové možnosti a zaměřují se výhradně na vokální skladby. Zabývají se především vlastní tvorbou s českými texty — mezi nejznámější skladby z jejich repertoáru patří „Hay Michelle“ „Poustevník“ a další. Beatings dosáhli za krátkou dobu mnoha úspěchů, vydali dvě desky v nakladatelství PANTON, natočili dva pořady pro Čs. televizi, jejich nahrávky se umístily na Radioburze Čs. rozhlasu vždy mezi prvními třemi, absolvovali turné po Polsku a uskutečnili víc, než 200 koncertů v naší republice.

Výstava samorostů GUSTAVA MATUŠKY

V loňském roce zahájil JKP cyklus výstav hranických umělců pod názvem „Poznejte díla hranických výtvarných umělců“. V tomto měsíci bude v gotickém sále MěstNV instalována další výstava z tohoto cyklu a pro změnu to bude výstava samorostů. Hranickým spoluobčanům se na ní prostřednictvím svých děl představí Gustav Matuška, kterého mnozí znají jen jako vedoucího restaurace, ale málokdo o něm ví, že se zabývá ušlechtilým uměním.

Madlenka z Kovárny

Půvabná veselohra Karla Baláka z venkovského prostředí, ke které napsal velice líbivou a dá se říci operetní hudbu Oldřich Sedlmaier. Je to jedna z her, na které chodívali naši dědečkové a babičky ve dvacátých a třicátých letech. Naši diváci, zvláště starší generace, jistě uvítají možnost zhlédnout tuto operetu, kterou pro ně JKP připravil na závěr letošní sezóny, v úpravě a nastudování členů Horáckého divadla z Jihlavy.

Kašpárkovy čertoviny —

hudební pohádka M. Stránského rovněž v nastudování členů Horáckého divadla Jihlava. U příležitosti ukončení školního roku 1971—1972 připravil JKP hranickým dětem nezvyklou podívanou, představení o Kašpárkovi, kterého dnešní generace dětí zná jen velice málo. Uvést Kašpárka na naše jeviště a seznámit s ním hranické děti bylo vlastně základním motivem, proč jsme pozvali ke konci divadelní sezóny do Hranic Horácké divadlo z Jihlavy.

Pražské dechové kvinteto —

bylo založeno v září 1968. Je složeno z předních pražských sólistů: Jan Hecl — flétna, Miloslav Hašek — hoboj, Jiří Štengl — klarinet, Miloš Petr — lesní roh, Josef Slanička — fagot. Dosavadní koncertní činnost Pražského dechového kvinteta je hodnocena jako vynikající umělecký úspěch. Je obdivuhodné, jak za poměrně krátkou dobu svého trvání dokázalo Pražské dechové kvinteto doslova uzrát v jednolitý celek s prakticky neomezenými možnostmi, díky vysoké technice i výrazové kvalitě všech členů souboru.

Na repertoáru souboru je patrná snaha provádět kromě nejlepších děl světového a českého repertoáru především díla soudobých autorů. Koncert Pražského dechového kvinteta v Hranicích bude jistě vhodným ukončením cyklu koncertů Kruhu přátel hudby pro tuto sezónu.

Medová pohádka —

půvabná pohádka J. Horáka určená nejmenším divákům. Inscenací této hry chce Jednotný klub pracujících nejen pobavit malé návštěvníky, ale chce také podpořit zájem mládeže o práci v ochotnickém divadle, neboť v této hře hrají a tančí studenti hranického gymnasia. Hru s nimi nastudoval prof. Ant. Vavrouch.

Koncert k šedesátinám Rudolfa Heidera —

je to jediný klubový večer letošní sezóny, který připravil Kruh přátel hudby při JKP. Program koncertu je sestaven z díla našeho spoluobčana, hudebního skladatele Rudolfa Heidera. Účinkovat budou: Irena Vaňáková, prof. Anna Heiderová, prof. M. Melkus, Dr. Jiří Musiol, Leo Andrejčuk, Stanislav Borek a další, pěvecký soubor JURIK za řízení Josefa Slimáčka.

POŘADY KLUBU DÚCHODCŮ V ČERVNU 1971

Začátek všech pořadů v 15 hodin.

2. června: KONCERTNÍ VYSTOUPENÍ žactva LŠU — hudebního oboru. Na pořadu sóla, sbory a recitace k 50. výročí KSČ. — Sál JKP — přízemí, vchod z Gottwaldova nám.

9. června: 100. VÝROČÍ HRANICKÉHO GYMNASIA. Hovoří prof. gymnasia K. Holešovský a promítne diapozitivy. — Klubovna, Náspy.

10. června: Film. beseda: KAŽDÝ DEN ODVAHU s Janou Brejchovou v hlavní roli. — Sál JKP — přízemí.

16. června: ZÁJEZD — BESKYDSKÝ OKRUH: Val. Meziříčí — přehrada na Bystřičce, Rožnov, Hutisko — Solanec, Soláň, Bumbalka, Střední Bečva — Skalčková louka (Pustevny). — Přihlášky v Klubu, Náspy. Odjezd v 6 hod.

23. června: Cestopisná přednáška s filmem. — Klubovna, Náspy.

30. června: Filmová beseda: HVĚZDA JEDE NA JIH, hudební komedie. Barevný film. — Sál JKP — přízemí.

PROGRAMY KIN V ČERVNU

LETNÍ KINO:

1.— 3.	ANGELIKA A SULTÁN, Francie, mládež ne.
4.— 7.	BITVA NA NERETVĚ, Jugoslávie, mládež ano.
8.—10.	Četník v New Yorku, Francie, mládež ano.
11.—14.	Pěnička a Paraplíčko, ČSR, mládež ne.
15.—17.	Podzim Cheyenu, USA, mládež ano.
18.—21.	Umírání za dlouhého dne, Anglie, mládež ne.
22.—24.	Bílý výbuch, SSSR, mládež ano.
25.—28.	Jak jsem rozpoutal druhou světovou válku, Polsko, mládež ne.
29.— 1.	Četník se žení, Francie, mládež ano.

KINO OKO:

1.— 3.	Gott mit uns, Itálie, mládež ano.
4.— 7.	Smrt filatelisty, SSSR, mládež ano.
8.—10.	Kousek nebe, Argentina, mládež ne.
11.—14.	Soumrak bohů, Itálie, mládež ne.
15.—17.	Takže ahoj, ČSR, mládež ne.
18.—21.	Che Guevara, Itálie, mládež ano.
22.—24.	MARIE, ANNA, Polsko, mládež ne.
25.—28.	Už zase skáču přes kaluže, ČSR, mládež ano.
29.—30.	Statečný mohykan, Rumunsko, mládež ano.

PŘEDSTAVENÍ PRO DĚTI:

5.	Kamenný kvítek, SSSR.
12.	Pohádky pro malé i velké, SSSR.
19.	Perlový náhrdelník, ČSSR.
26.	Duch pro štěstí, Anglie, mládež ano.

ODBORNÉ UČILIŠTĚ

SIGMA HRANICE

Přijímá do učení chlapce i dívky na tyto obory:

*soustružník kovů
frézař
brusič kovů
zámečnický strojník
i provozní
elektromontér
potrubář*

INFORMUJTE SE V ODBORNÉM UČILIŠTI

SIGMA HRANICE

Odpovědný redaktor: Eva Horáková, členové red. rady, prof. Ludvík Novotný, Zdeňka Kosová, Oldřich Lukeš, O. Petříček, reg. č. RM 49. — Cena 1 Kčs. — Změna pořadí uvedených v kulturním kalendáři vyhrazena. — Kulturní kalendář města Hranic, vydává JKP Hranice. — Tisknou Moravské tiskařské závody, n. p. Olomouc, závod 11, tř. Lidových milicí 3.